Przeczenie w języku niemieckim

W języku niemieckim występują trzy przeczenia: nein, kein, nicht.
Na język polski tłumaczymy je przy pomocy wyrazu „nie”.

Przeczenie - die Negation

W języku niemieckim występują trzy przeczenia: nein, kein, nicht.

Na język polski tłumaczymy je przy pomocy wyrazu „nie”.

Przeczenie „nein”

„Nein” odnosi się do treści całego zdania i występuje samodzielnie lub przed zdaniem, które zaprzeczamy.

Lernst du?. (Uczysz się?) Nein. (Nie.)
Nein, ich lerne nicht. (Nie, nie uczę się.)

Przeczenie „kein”

Zaimka „kein” używa się do zaprzeczenia rzeczownika, a konkretnie przeczy on rodzajnik nieokreślony.

Das ist ein Buch.(To jest książka.)
Das ist kein Buch. (To nie jest książka.)

Ist er Lehrer? (To jest nauczyciel?)
Nein, er ist kein Lehrer. (Nie, on nie jest nauczycielem.)

Dort sehe ich eine Katze. (Widzę tam kota.)
Dort sehe ich keine Katze. (Nie wiedzę tam kota.)

W dosłownym tłumaczeniu:

Das ist kein Buch - To nie jest żadna książka.
Nein, er ist kein Lehrer - On nie jest żadnym nauczycielem.
Dort sehe ich keine Katze - Nie widzę tam żadnego kota.